

Glasiło
„Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“.

Odgovorni urednik:

Jakob Dimnik,
učitelj v Ljubljani.

Št. 9. Ljubljana, 1. vel. travna 1894. XXXIV. leto.

Vsebina: E. Gangl: Ivanu Tomšiču. — † Ivan Tomšič. — Ana Praprotnik: Nazorni nauk v spodnjih oddelkih ljudske šole. — Fr. Slanc: Praktična uporaba dr. Houdek & Hervortove prirodoslovne zbirke pri berilih za ljudske šole. — Književnost. — Listek. — Naši dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva. — Listnica upravnništva.

Ivanu Tomšiču.

Umr! je — mož!
S. Gregorčič.

Kaj se med nami godi? — Za možem mož naglo oidmira,
V našem številu bridkó kaže izguba se njh.
Prva utešena bôl ob grobu nam ni še globoka,
Z novo, še večjo že smrt vsako zaliva srcé.
Je li prisojeno nam, da srce, ki dou je ljubilo,
Dômu ljubezni ne smé vse izkoristiti v čast?
Tiho! — Saj treba možú, ki delal od mlade je dóbe,
Da mu dan pride mirú, dási je drugim bridák.
Vstal ti je, ki učenik bil nisi samó po imeni,
Ki si zavedal se, kaj njega zahteva svetost.
V dnevih telesnih si muk Bogá prosil, da te odreši,
Klicali k Njemu smo mi, da naj ohrani te nam.
Ali ker že je takó — naj bode zaslužen ti pókoj,
Brat naš in sobojevnik, ki si pred leti junak
V píelem številu moštva pogumno obračal orožje,
Da se je dvignil od tal v svôbodni dan — učenik!
V šoli z besedo vsekdar ti zidal človeštvu si stébre,
Písal si knjigo domá, v mlade jo roke dajal,
Da se utrdi srcé, ki v mladih je prsih kot cvetje,
Ki je porazi vihar, če je ne čuva vrtnar.
Ljubil si, ljubil gorkó do zadnjega diha mladino,
Njena resnična blagost prva je bila ti skrb.
Delal takisto naprej, to vémo, v korist bi človeštvu,
Saj te je bolj kot časti vedno tvoj kitil značaj —
Toda ob grobu smo zdaj, ki vânj si utrujen se vlegel,
Nádeja sladka nam tû žalostno teši srcé:
Stopil na tvojo bo pot učitelj slovenski in zdušno
Širil prosvete bo glas v mejah domače zemljé.
Stopil? — Glej, saj že stoj! — In deca ob njem se nabira,
Ki v nji bodoče bo dni národ precvital vesel.
Takrat še zvalo imé s častjó se bo tvoje, naš Ivan,
Saj izmed prvih si ti, ki so učili svoj rod!

E. Gangl.